

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2870/05
14.11.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Sonje Brkić, Spomenke Zarić, Slađane Nakić-Momirović i Ljubice Milutinović, članova veća, u sporu tužioca AA, koga zastupa AB, advokat, protiv tužene BB, koju zastupa BV, advokat, radi utvrđenja, i po protivtužbi tužene VV, protiv tužioca VG, radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tužene, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.12325/04 od 22.2.2005. godine, u sednici održanoj 14.11.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE revizija tužene, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.12325/04 od 22.2.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pravnosnažnom presudom Okružnog suda u Beogradu Gž. 12325/04 od 22.2.2005. godine odbijena je žalba tužene i potvrđena presuda Četvrtog opštinskog suda u Beogradu P.3072/99 od 29.6.2004. godine, ispravljena rešenjem pod istim brojem od 5.10.2004. godine u stavu drugom izreke, kojom je odbijen protivtužbeni zahtev da se utvrdi da je tužilac nedostojan za nasleđivanje svog oca, pok. PP, preminulog 27.10.1998. godine i da je tužilac to dužan da trpi. U preostalom delu, kojim je odbijen tužbeni zahtev da se utvrdi da je tužena izgubila pravo zakonskog nasleđivanja svog supruga pok. PP, kao i u pogledu odluke o troškovima parničnog postupka, prvostepena presuda je ukinuta i predmet vraćen na ponovno suđenje.

Protiv ove presude, u odnosu na deo kojim je odbijen protivtužbeni zahtev, tužena je izjavila reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu čl. 386. ranije važećeg ZPP, koji se primenjuje na osnovu čl. 491. stav 1. i 4. ZPP ("Službeni glasnik RS", br. 125/04), Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda iz čl. 354.stav 2. tačka 11.ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a ni bitna povreda iz čl. 354. stav 2. tačka 14. ZPP, na koju revident ukazuje. Nižestepene presude su jasne, obrazložene i neprotivrečne. Sadrže sve razloge o odlučnim činjenicama. Pozivanjem na postojanje bitne povrede iz čl. 354. stav 1. u vezi čl. 7 i 8. ZPP, revident u suštini osporava ocenu izvedenih dokaza, čime posredno pobija utvrđeno činjenično stanje što, prema čl. 385. stav 3. ZPP, ne može biti revizijski razlog. Nema ni bitne povrede iz čl. 354. stav 1. u vezi čl. 375.stav 1. ZPP, obzirom da je drugostepeni sud ocenio sve žalbene navode od odlučnog značaja za presuđenje.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je vanbračni sin sada pok. PP. Svog oca je upoznao kada je imao 10 godina. Do 1992.godine imao je retke kontakte sa ocem, a od te godine nikakve. Briga o ocu sa njegove strane nije izostala njegovom krivicom. Nije se teže ogrešio o obavezu izdržavanja prema ocu, niti mu je uskratio nužnu pomoć. Nisu postojali ni drugi razlozi koji bi ukazivali na njegovu nedostojnost za nasleđivanje oca. Tužilac nije umišljajno usmrtio svog oca, niti je to pokušao. Između njih je bilo samo svađe. Nije se teže ogrešio o zakonsku obavezu izdržavanja prema njemu. Preko oca je primao penziju svoje majke, a pok. PP izdržavanje nije ni bilo potrebno. Ne može se govoriti ni o uskraćivanju pomoći ostaviocu jer to ne proizilazi iz izvedenih dokaza.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi pravilno zaključuju da nema osnova za primenu člana 4. Zakona o nasleđivanju, koji reguliše pojam nedostojnosti za nasleđivanje. Prema stavu 1. tačka 1. ovog člana, ne može naslediti na osnovu zakona ili zaveštanja, niti steći kakvu korist iz zaveštanja (nedostojan je) onaj ko je umišljajno usmrtio ostavioca, ili je to pokušao. Prema tački 4. ovog člana, nedostojan je i onaj ko se teže ogrešio o zakonsku obavezu izdržavanja ostavioca, ili mu je uskratio nužnu pomoć. Prema stavu 2. ovog člana, sud na nedostojnost pazi po službenoj dužnosti.

U konkretnom slučaju, istaknuti razlozi za nedostojnost tužioca da nasledi svog oca, sada pok. PP, očigledno nisu ispunjeni. U toku postupka, u prilog ovih svojih tvrdnji tužena nije ponudila odgovarajuće dokaze. Zato je sud o postojanju (nepostojanju) tih činjenica izveo zaključak primenom pravila o teretu dokazivanja iz čl. 221a. ZPP.

U suštini, revizijom tužene osporava se ocena izvedenih dokaza, čime se posredno pobija utvrđeno činjenično stanje što, prema čl. 385. stav 3. ZPP, ne može biti revizijski razlog.

To su razlozi što je Vrhovni sud, na osnovu čl. 393. ZPP, odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Snežana Andrejević,s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

mz